

Środa, 11 września 2013 r.

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do ogłoszenia, że budżet korygujący nr 5/2013 został ostatecznie przyjęty, oraz do zarządzenia jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P7_TA(2013)0357

Dyrektywa w sprawie jakości paliw i dyrektywa w sprawie energii ze źródeł odnawialnych *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (COM(2012)0595 – C7-0337/2012 – 2012/0288(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 093/43)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0595),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 192 ust. 1 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0337/2012),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 kwietnia 2013 r.⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rozwoju, Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Transportu i Turystyki, Komisji Rozwoju Regionalnego oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0279/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 10.7.2013, s. 56.

Środa, 11 września 2013 r.

P7_TC1-COD(2012)0288

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2013 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1, w związku z jego art. 114 w odniesieniu do art. 1 ust. 2–9 i art. 2 ust. 5–7 niniejszej dyrektywy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 3 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾ wymaga się od państw członkowskich dopilnowania, aby udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu wynosił w 2020 r. co najmniej 10 % końcowego zużycia energii w tych państwach. Jedną z metod osiągnięcia tego celu, którą mogą stosować państwa członkowskie, jest stosowanie biopaliw jako domieszki (mieszanie paliw) i przewiduje się, że metoda ta będzie stanowiła główny wkład w jego realizację. **Inne dostępne metody stosowane, aby osiągnąć cel, to ograniczenie zużycia energii, co jest niezbędne, gdyż wiążący cel dotyczący procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych będzie prawdopodobnie coraz trudniej osiągnąć w sposób zrównoważony, jeśli całkowity popyt na energię w transporcie wciąż będzie rosł, oraz wykorzystanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.** [Popr. 123]
- (2) Mając na uwadze dążenie Unii do dalszego ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz znaczący udział paliw stosowanych w transporcie drogowym w tych emisjach, art. 7a ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE ⁽⁴⁾ zobowiązuje dostawców paliw do ograniczenia do dnia 31 grudnia 2020 r. o co najmniej 6 % emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw w przeliczeniu na jednostkę energii („natężenie emisji gazów cieplarnianych”) uzyskanej z paliw stosowanych w Unii w pojazdach transportu drogowego, maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach, ciągnikach rolniczych i leśnych oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, gdy nie znajdują się na morzu. **Jedną z Do metod ograniczenia natężenia emisji gazów cieplarnianych z paliw kopalnych, która może które mogą być stosowane przez ich dostawców, jest ich mieszanie z biopaliwami biopaliw powodujących niewielką emisję gazów cieplarnianych lub niepowodujących jej wcale z innymi paliwami pochodzącymi z nieuniknionych gazów odlotowych otrzymanymi z wychwytywania i wykorzystania dwutlenku węgla na potrzeby transportu.** [Popr. 2]
- (3) W art. 17 dyrektywy 2009/28/WE ustanowione zostały kryteria zrównoważonego rozwoju, które muszą być spełnione, aby biopaliwa i biopłyny mogły być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie oraz kwalifikowały się do objęcia programami wsparcia publicznego. Kryteria te obejmują wymagane minimalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych uzyskane dzięki zastosowaniu biopaliw i biopłynów w stosunku do emisji, których źródłem byłyby paliwa kopalne. Identyczne kryteria zrównoważonego rozwoju ustanowiono w odniesieniu do biopaliw w art. 7b dyrektywy 98/70/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 10.7.2013, s. 56.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2013 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE z dnia 13 października 1998 r. podnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58).

Środa, 11 września 2013 r.

- (3a) *Chociaż w dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE zamieszczono terminy „biopaliwa i biopłyny”, przepisy tych dyrektyw, w tym odpowiednie kryteria zrównoważonego rozwoju, stosują się do wszystkich paliw odnawialnych zdefiniowanych w tych dyrektywach. [Popr. 4]*
- (4) W sytuacji gdy użytki zielone lub użytki rolne przeznaczone wcześniej do produkcji na potrzeby rynków żywnościowych, paszowych i włókien są przeznaczone pod produkcję biopaliw, zapotrzebowanie na ten pierwszy rodzaj produktów będzie musiało zostać zaspokojone albo przez intensyfikację bieżącej produkcji, albo w drodze przeznaczenia pod tę produkcję innych gruntów, niebędących użytkami rolnymi. Ten ostatni scenariusz stanowi pośrednią zmianę sposobu użytkowania gruntów i – jeżeli wiąże się z przekształceniem obszarów o dużych ilościach pierwiastka węgla – może prowadzić do znaczących emisji gazów cieplarnianych. ~~Dyrektywy 98/70/WE i 2009/28/WE powinny zatem zawierać przepisy zapobiegające pośredniej zmianie sposobu użytkowania gruntów, z uwagi na fakt że obecne biopaliwa są produkowane głównie z roślin uprawianych na istniejących użytkach rolnych. [Popr. 124]~~
- (4a) *Art. 19 ust. 7 dyrektywy 2009/28/WE i art. 7d ust. 6 dyrektywy 98/70/WE przewidują odpowiednie środki dotyczące przeciwdziałania wpływowi pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów na emisję gazów cieplarnianych przy jednoczesnym uwzględnieniu konieczności ochrony poczynionych już inwestycji. [Popr. 126]*
- (5) Z prognoz dotyczących zapotrzebowania na biopaliwa przedstawionych przez państwa członkowskie i szacunków dotyczących emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów w przypadku różnych surowców do produkcji biopaliw wynika, że emisje gazów cieplarnianych związane z pośrednią zmianą sposobu użytkowania gruntów są ~~prawdopodobnie~~ znaczne i ~~mogą niwelować~~ **zniwelują** część lub całość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przypisywanego poszczególnym biopaliwom. Powodem tego jest fakt, że **na biopaliwa, których produkcja wymaga użytkowania gruntów, przyznano dotacje publiczne w dużej kwocie (10 000 000 000 EUR rocznie), w wyniku czego** niemal cała produkcja biopaliw w 2020 r. będzie prawdopodobnie pochodzić z roślin uprawianych na gruntach, które można by wykorzystać do zaspokajania potrzeb rynków żywnościowych i paszowych. **Ponadto produkcja biopaliw z upraw roślin spożywczych przyczynia się do wahań cen żywności oraz może mieć znaczny negatywny wpływ społeczny na środki utrzymania i zdolność do realizowania praw człowieka, w tym prawa do pożywienia lub dostępu do gruntów w lokalnych społecznościach żyjących w ubóstwie w krajach poza Unią.** W celu ograniczenia tych emisji i **złagodzenia takich negatywnych skutków społecznych oraz zmniejszenia negatywnego wpływu na bezpieczeństwo żywnościowe** właściwe jest wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy grupami upraw takimi jak, odpowiednio, uprawy roślin oleistych, zbóż, roślin cukrowych i innych roślin skrobiowych **skupienie się w szczególności na obniżeniu zakładanego stopnia wykorzystania biopaliw uprawianych na gruntach oraz uwzględnienie emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów podczas obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wymaganego na podstawie kryteriów zrównoważonego rozwoju ustanowionych w dyrektywie 2009/28/WE i dyrektywie 98/70/WE. Ponadto, aby znaleźć rozwiązanie w perspektywie średnio- i długookresowej, konieczne jest wspieranie badań i rozwoju w sektorze nowych zaawansowanych biopaliw, które nie konkurują z uprawami roślin spożywczych, a także dalsze badanie wpływu poszczególnych grup upraw zarówno na bezpośrednie, jak i pośrednie zmiany sposobu użytkowania gruntów. [Popr. 8]**
- (6) Sektor transportu będzie prawdopodobnie wykazywał zapotrzebowanie na płynne paliwa ze źródeł odnawialnych, aby zmniejszyć swoje emisje gazów cieplarnianych. Zaawansowane biopaliwa takie jak paliwa produkowane z odpadów i alg umożliwiają znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przy jednoczesnym niskim ryzyku pośrednich zmian sposobu użytkowania gruntów i nie konkurują bezpośrednio z rynkami żywnościowymi i paszowymi o użytki rolne. Właściwe jest zatem zachęcenie do zwiększenia produkcji tych zaawansowanych biopaliw, ponieważ nie są one obecnie dostępne w handlu w dużych ilościach, co wynika częściowo z konkurencji o dotacje publiczne z tradycyjnymi technologiami produkcji biopaliw z upraw roślin spożywczych. Należy zapewnić dodatkowe zachęty poprzez nadanie zaawansowanym biopaliwom większego – w porównaniu z konwencjonalnymi biopaliwami – znaczenia w realizacji 10 % celu wyznaczonego sektorowi transportu w dyrektywie 2009/28/WE. W związku z tym w ramach polityki w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych po 2020 r. wspierać należy jedynie zaawansowane biopaliwa, których szacowane skutki w postaci pośrednich zmian sposobu użytkowania gruntów są ograniczone i które zapewniają znaczne całkowite ograniczenie emisji gazów cieplarnianych.
- (6a) *W celu zapewnienia skuteczności środków zachęcających, szczególnie środków promujących korzystanie z zaawansowanych biopaliw, konieczne jest, aby w polityce i mechanizmach wsparcia ustanowionych przez państwa członkowskie przewidziano identyfikację, uwierzytelnianie i kontrolę jakości ilości biopaliw, aby zapobiec nieuzasadnionym lub wprowadzającym w błąd roszczeniom dotyczącym pochodzenia danego produktu z biopaliw i powstrzymać składanie powielanych deklaracji dotyczących ilości biopaliw jednocześnie w dwóch lub więcej systemach krajowych lub międzynarodowych systemach akredytacji. [Popr. 11]*

Środa, 11 września 2013 r.

- (6b) *Chociaż biopaliwa i biopłyny produkowane z odpadów i pozostałości wykazują potencjał umożliwiający znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przy jednoczesnym niewielkim negatywnym wpływie na środowisko naturalne oraz oddziaływaniu ekonomiczno-społecznym, należy prowadzić dalsze badania nad ich dostępnością oraz powiązanymi korzyściami i zagrożeniami m.in. na potrzeby polityki po 2020 r. Niezbędne jest też pozyskanie dalszych informacji na temat korzyści w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego płynących ze stosowania biopaliw konwencjonalnych i zaawansowanych, szczególnie w kontekście bezpośredniego lub pośredniego wykorzystywania w procesie ich produkcji paliw kopalnych. Komisja powinna otrzymać mandat do przedstawienia sprawozdania oraz – w odpowiednich przypadkach – przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosków dotyczących tej kwestii. Sprawozdanie powinno obejmować środowiskowe i społeczno-ekonomiczne alternatywne koszty stosowania surowców do celów innych niż produkcja biopaliw i biopłynów, dzięki czemu w sprawozdaniu zawarte zostaną informacje o całości pozytywnych i negatywnych aspektów oddziaływania. [Popr. 12]*
- (6c) *Konwencjonalne i zaawansowane biopaliwa o stałej i wysokiej jakości powinny być dostępne we wszystkich państwach członkowskich. Aby osiągnąć ten cel, Komisja powinna w trybie pilnym przyznać Europejskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu (CEN) wyraźny mandat do przygotowania technicznych norm emisji dla zaawansowanych biopaliw oraz końcowych mieszanek paliw i, w razie konieczności, do dokonania przeglądu norm biopaliw konwencjonalnych, aby zagwarantować, że jakość końcowych produktów paliwowych nie pogorszy parametrów emisji dwutlenku węgla ani ogólnych osiągnięć operacyjnych pojazdów. [Popr. 13]*
- (7) *W celu zapewnienia długookresowej konkurencyjności sektorów przemysłowych opartych na biotechnologii oraz zgodnie z komunikatem z 2012 r. pt. „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy” i Planem działania na rzecz zasobooszczędnej Europy, wspierającymi w całej Europie zintegrowane i zdywersyfikowane biorafinerie, na mocy przepisów dyrektywy 2009/28/WE należy ustanowić większe zachęty, które prowadziłyby do preferowania stosowania surowców z biomasy, które nie mają wysokiej wartości gospodarczej w przypadku innych zastosowań niż biopaliwa lub które nie wywierają takiego wpływu na środowisko, który miałby negatywne skutki dla lokalnych ekosystemów w związku z uszczuplaniem zasobów gruntów i wody przeznaczonych na uprawę roślin spożywczych. [Popr. 129]*
- (7a) *Aby wykorzystać synergię i zwiększyć pewność prawa, należy poprawić spójność dyrektyw 98/70/WE i 2009/28/WE z przepisami w innych obszarach polityki Unii. Do celów dyrektywy 98/70/WE i dyrektywy 2009/28/WE należy zharmonizować definicje odpadów i pozostałości z definicjami ustanowionymi dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁽¹⁾. Strumienie odpadów i pozostałości wymienione w dyrektywie 98/70/WE i dyrektywie 2009/28/WE powinny być lepiej identyfikowane przy pomocy kodów odpadów z europejskiego katalogu odpadów ustanowionego decyzją Komisji 2000/532/WE⁽²⁾ w celu ułatwienia stosowania tych dyrektyw przez właściwe władze w państwach członkowskich. Propagowanie biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą 98/70/WE i dyrektywą 2009/28/WE powinno być spójne z założeniami i celami zawartymi w dyrektywie 2008/98/WE. Aby osiągnąć unijny cel przejścia na społeczeństwo recyklingu, należy w pełni wdrożyć hierarchię postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE. Aby to ułatwić, wykorzystanie odpadów i pozostałości do produkcji biopaliw i biopłynów powinno być częścią planów gospodarowania odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów ustanowionych przez państwa członkowskie zgodnie z rozdziałem V dyrektywy 2008/98/WE. Pełne wdrożenie dyrektywy 2008/98/WE nie powinno być zagrożone przez zastosowanie dyrektywy 98/70/WE i dyrektywy 2009/28/WE. [Popr. 16]*
- (8) *Należy zwiększyć ze skutkiem od dnia 1 lipca 2014 r. minimalny próg ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów produkowanych w nowych instalacjach w celu poprawy ich całkowitego bilansu gazów cieplarnianych, jak również w celu zniechęcenia do dalszych inwestycji w instalacje o słabych parametrach ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Zwiększenie tego progu zapewnia ochronę inwestycji w zdolności produkcyjne w zakresie produkcji biopaliw i biopłynów, zgodnie z art. 19 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 2009/28/WE.*

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

Środa, 11 września 2013 r.

- (8a) **Wspierając rozwój rynku odnawialnych nośników energii i paliw, należy wziąć pod uwagę ich wpływ nie tylko na klimat, ale także na regionalne i lokalne możliwości rozwoju i zatrudnienia. Produkcja biopaliw drugiej generacji i biopaliw zaawansowanych ma potencjał, jeżeli chodzi o tworzenie miejsc pracy i generowanie wzrostu, szczególnie na obszarach wiejskich. Samowystarczalność energetyczna i bezpieczeństwo dostaw energii regionów Unii stanowią również cele promowania rynków paliw i energii ze źródeł odnawialnych.** [Popr. 17]
- (9) Aby przygotować proces przestawienia się na zaawansowane biopaliwa i zminimalizować całkowite skutki pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów w latach do 2020 r., właściwe jest ograniczenie ilości biopaliw i biopłynów uzyskiwanych z upraw roślin spożywczych w części A załącznika VIII do dyrektywy 2009/28/WE i części A załącznika V do dyrektywy 98/70/WE, które mogą być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE. Nie ograniczając całkowitego zużycia tych biopaliw, dopuszczalny udział biopaliw i biopłynów wyprodukowanych z upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, cukrów oraz upraw roślin oleistych, który może być zaliczony na poczet realizacji celów dyrektywy 2009/28/WE, należy ograniczyć do wysokości udziału tych biopaliw i biopłynów, które zostały zużyte w 2011 r.
- (10) Określony w art. 3 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2009/28/WE limit 5% 6 % nie ma wpływu na swobodę decyzyjną państw członkowskich, które mogą ustalić własną ścieżkę osiągnięcia wymaganego udziału konwencjonalnych biopaliw w ramach łącznego celu wynoszącego 10 %. W ten sposób biopaliwa wyprodukowane przez instalacje, które działały przed końcem 2013 r., mają w dalszym ciągu nieograniczony dostęp do rynku. Niniejsza dyrektywa zmieniająca nie wpływa zatem na uzasadnione oczekiwania podmiotów prowadzących takie instalacje. [Popr. 183]
- (10a) **Należy zapewnić zachęty na rzecz wykorzystania w sektorze transportu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Ponadto należy propagować efektywność energetyczną i środki służące oszczędności energii w sektorze transportu.** [Popr. 133]
- (11) Szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów należy uwzględnić w sprawozdawczości na temat emisji gazów cieplarnianych z biopaliw wymaganej na mocy dyrektyw 98/70/WE i 2009/28/WE. Biopaliwom wytwarzanym z surowców, które nie powodują dodatkowego zapotrzebowania na grunty, takim jak biopaliwa produkowane z odpadów, należy przypisać zerowy wskaźnik emisji.
- (11a) **Państwa członkowskie powinny mieć prawo do przekierowania swoich zasobów finansowych przeznaczonych aktualnie w całości lub częściowo na osiągnięcie odpowiedniego udziału energii pochodzącej z biopaliw wytwarzanych z upraw zbóż oraz innych roślin wysokoskrobiowych, cukrów, roślin oleistych oraz innych roślin energetycznych uprawianych na gruntach na zwiększanie udziału energii ze źródeł odnawialnych, w szczególności energii wiatrowej, słonecznej, energii fal i geotermalnej, których odnawialny i zrównoważony charakter już wykazano.** [Popr. 22]
- (11b) **Dobrowolne systemy uznane przez Komisję są głównymi instrumentami wykorzystywanymi przez podmioty gospodarcze w celu wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 7b dyrektywy 98/70/WE i w art. 17 dyrektywy 2009/28/WE. Jednak brak jest kryteriów, które muszą spełniać te systemy, aby mogły zostać uznane. Należy zatem ustanowić jaśniejsze zasady. Tylko systemy, które dysponują skutecznymi mechanizmami gwarantującymi niezależność i wiarygodność audytów oraz zaangażowanie społeczności lokalnych i tubylczych, powinny zostać uznane za zgodne z niniejszą dyrektywą. Ponadto systemy te powinny zawierać jasne i surowe zasady dotyczące wyłączenia z systemu dostaw biopaliw i biopłynów w przypadku niezgodności z przepisami. W celu monitorowania i egzekwowania skutecznego funkcjonowania systemów Komisja powinna mieć możliwość dostępu do wszystkich odnośnych dokumentów, które dają powody do obaw co do nadużyć, i ich ujawnienia.** [Popr. 23]
- (11c) **Dyrektywa 98/70/WE i dyrektywa 2009/28/WE nie zawierają żadnych przepisów dotyczących procedury uznawania tych dobrowolnych systemów, w związku z czym nie gwarantują, że są one skuteczne w zapewnianiu zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i przejrzyste. Dlatego też wskazane jest, by Komisja określiła dla tych systemów obowiązkowe minimalne wymogi, których spełnienie będzie podstawą uznania zgodności systemów z kryteriami zrównoważonego rozwoju.** [Popr. 24]
- (11d) **Przeznaczenie gruntów pod uprawy surowców do produkcji biopaliw nie powinno prowadzić do przemieszczania społeczności lokalnych i tubylczych. Należy zatem wprowadzić specjalne środki służące ochronie gruntów społeczności tubylczych.** [Popr. 25]

Środa, 11 września 2013 r.

- (11e) **Dyrektywy 98/70/WE i 2009/28/WE wprowadzają odmiennie sposoby postępowania z surowcami w zależności od tego, czy zostały one sklasyfikowane jako odpady, pozostałości czy produkty uboczne. Jednakże obecny brak definicji tych kategorii powoduje niepewność, która może być przeszkodą w skutecznym stosowaniu i zachowaniu zgodności. Należy zatem sporządzić orientacyjny wykaz surowców wchodzących w zakres poszczególnych kategorii.** [Popr. 27]
- (12) Komisja powinna dokonywać przeglądu metodyki szacowania wskaźników emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów zawartych w załączniku VIII do dyrektywy 2009/28/WE i załączniku V do dyrektywy 98/70/WE w świetle dostosowań do postępu naukowo-technicznego. W tym celu, jeżeli będzie to uzasadnione na podstawie najnowszych dostępnych dowodów naukowych, Komisja powinna rozważyć możliwość zmiany proponowanych wskaźników odnoszących się do pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów w przypadku danej grupy upraw oraz wprowadzenie wskaźników takich jak wyższe poziomy deagregacji i włączenie dodatkowych wartości w przypadku wejścia na rynek nowych surowców do produkcji biopaliw.
- (13) Przepisy art. 19 ust. 8 dyrektywy 2009/28/WE i art. 7d ust. 8 dyrektywy 98/70/WE zachęcają do uprawy roślin wykorzystywanych do produkcji biopaliw na terenach poważnie zdegradowanych i silnie zanieczyszczonych, co stanowiło tymczasowy środek zapobiegający pośredniej zmianie sposobu użytkowania gruntów. W swojej obecnej formie przepisy te nie są już wystarczające i muszą zostać włączone w podejście przyjęte w niniejszej dyrektywie, aby zapewnić utrzymanie spójności wszystkich działań mających na celu ograniczenie do minimum emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów.
- (14) Właściwe jest dostosowanie zasad stosowania wartości standardowych w celu zapewnienia równego traktowania producentów niezależnie od miejsca produkcji. Chociaż państwa trzecie mogą stosować wartości standardowe, to producenci UE mają obowiązek stosować wartości rzeczywiste w przypadkach, gdy są one wyższe od wartości standardowych lub gdy państwo członkowskie nie złożyło sprawozdania, co zwiększa obciążenia administracyjne producentów. Obecne zasady należy zatem uprościć, tak aby stosowanie wartości standardowych nie ograniczało się do obszarów na terenie Unii objętych wykazami, o których mowa w art. 19 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE i art. 7d ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.
- (14a) **Aby zrealizować cel dotyczący energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu, jednocześnie minimalizując negatywne skutki zmiany sposobu użytkowania gruntów, należy wspierać energię elektryczną z odnawialnych źródeł, zmianę transportu, większe wykorzystanie transportu publicznego oraz efektywność energetyczną. Zgodnie z białą księgą w sprawie transportu państwa członkowskie powinny zatem dążyć do zwiększenia efektywności energetycznej oraz do zmniejszenia całkowitego zużycia energii w transporcie, a równocześnie do zwiększenia udziału samochodów elektrycznych w rynku i wykorzystania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w systemach transportowych.** [Popr. 29 i 139]
- (15) ~~Ponieważ Cele niniejszej dyrektywy, to jest zapewnienie jednolitego rynku~~ **powinny zapewniać jednolity rynek** paliw stosowanych w transporcie drogowym **sektorze transportu** oraz w maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach i zagwarantowanie przestrzegania **gwarantować przestrzeganie** minimalnych norm ochrony środowiska dotyczących stosowania tych paliw, **a także uniknięcie szkodliwego wpływu na bezpieczeństwo żywnościowe i prawa korzystania z gruntów w związku z produkcją i stosowaniem biopaliw.** ~~Ponieważ cele te nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.~~ [Popr. 30]
- (16) W związku z wejściem w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uprawnienia powierzone Komisji na mocy dyrektyw 2009/28/WE i 98/70/WE należy dostosować do postanowień art. 290 tego Traktatu.
- (17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Środa, 11 września 2013 r.

- (18) W celu umożliwienia dostosowania dyrektywy 98/70/WE do postępu naukowo-technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, metodycznych zasad i wartości niezbędnych do oceny spełnienia przez biopaliwa kryteriów zrównoważonego rozwoju, ustanawiania kryteriów i zasięgu geograficznego obszarów trawiastych o dużej różnorodności, metodyki obliczania i zgłaszania emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw, metodyki obliczania emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, dozwolonego poziomu zawartości dodatków metalicznych w paliwach, dopuszczalnych metod analitycznych związanych ze specyfikacją paliwa oraz dozwolonym przekroczeniem poziomu ciśnienia pary w benzynie zawierającej bioetanol.
- (19) W celu umożliwienia dostosowania dyrektywy 2009/28/WE do postępu naukowo-technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wykazu surowców do produkcji biopaliw, wobec których stosuje się mnożnik na potrzeby obliczeń dotyczących celu określonego w art. 3 ust. 4, wartości energetycznej paliw transportowych, ustanawiania kryteriów i zasięgu geograficznego obszarów trawiastych o dużej bioróżnorodności, metodyki obliczania emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, oraz metodycznych zasad i wartości niezbędnych do oceny biopaliw i biopłynów pod kątem spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- (20) Komisja powinna dokonać przeglądu skuteczności środków wprowadzonych niniejszą dyrektywą, w oparciu o najlepsze i najnowsze dostępne dowody naukowe, w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, jak również zbadać sposoby dalszego zmniejszenia tego wpływu, które mogą obejmować włączenie od dnia 1 stycznia 2021 r. szacowanych wskaźników emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów do systemu kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- (21) Szczególnie ważne jest, aby stosując niniejszą dyrektywę, w trakcie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (22) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 98/70/WE i 2009/28/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany dyrektywy 98/70/WE

W dyrektywie 98/70/WE wprowadza się następujące zmiany:

-1. w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„9a. »niespożywczy materiał celulozowy« oznacza uprawy energetycznych roślin niespożywczych uprawianych na gruntach w celu produkcji bioenergii, w tym miskantu, innych traw energetycznych, niektórych odmian sorgo i konopi przemysłowych, z wyłączeniem upraw o wysokiej zawartości ligniny, takich jak drzewa; [Popr. 34]

9b. »niespożywczy materiał lignocelulozowy« oznacza uprawy drzewiastych roślin energetycznych uprawianych na gruntach, takie jak zagajniki o krótkiej rotacji lub uprawy leśne o krótkiej rotacji; [Popr. 35]

Środa, 11 września 2013 r.

9c. »bezpośrednia zmiana sposobu użytkowania gruntów« oznacza każdą zmianę sposobu użytkowania działki gruntu w odniesieniu do sześciu klas pokrycia terenu stosowanych przez IPCC (grunty leśne, grunty uprawne, pastwiska, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty) oraz dodatkowej, siódmej klasy upraw trwałych, obejmującej w szczególności uprawy roślin wieloletnich, których łodygi zazwyczaj nie są zbierane co roku, takie jak zagajniki o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej; [Popr. 36]

9d. »odnawialne paliwa ciekłe lub gazowe pochodzenia niebiologicznego« oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe inne niż biopaliwa, których wartość energetyczna pochodzi z odnawialnych źródeł energii innych niż biomasa i które są stosowane w transporcie.»;

[Popr. 37]

-1a. art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie wymagają od dostawców zagwarantowania wprowadzenia na rynek benzyny o maksymalnej zawartości tlenu wynoszącej 2,7 % i maksymalnej zawartości etanolu wynoszącej 5 % do końca 2018 r. oraz mogą wymagać wprowadzania na rynek takiej benzyny w dłuższym terminie, jeżeli uznają to za konieczne. Zapewniają one udostępnienie konsumentom bezpośrednio przy dystrybutorach paliwa należytych informacji dotyczących zawartości biopaliwa w benzynie oraz zwłaszcza dotyczących właściwego stosowania różnych mieszanek paliw. W tym zakresie na wszystkich stacjach benzynowych w całej Unii przestrzega się zaleceń normy EN228:2012 dotyczących oznakowania.»;

[Popr. 38]

-1b. w art. 4 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, gdy zawartość procentowa FAME w oleju napędowym przekracza 7 % objętości państwa członkowskie zapewniają udostępnienie konsumentom bezpośrednio przy dystrybutorach paliwa należytych informacji dotyczących zawartości FAME.»;

[Popr. 39]

1) w art. 7a wprowadza się następujące zmiany:

-a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku dostawców biopaliw przeznaczonych do użytku w lotnictwie państwa członkowskie zezwalają takim dostawcom na podjęcie decyzji o ich udziale w realizacji obowiązku określonego w ust. 2 w zakresie, w jakim dostarczane biopaliwa będą zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 7b.»;

[Popr. 40]

-aa) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie dopilnowują, aby maksymalny udział biopaliw wyprodukowanych z upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, cukrów oraz upraw roślin oleistych lub upraw roślin z przeznaczeniem na energię, służący realizacji celu określonego w akapicie pierwszym, nie przekraczał maksymalnego udziału ustanowionego w art. 3 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2009/28/WE.»;

[Popr. 184/REV]

a) w ust. 5 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 10a, w szczególności jeżeli chodzi o»;

b) dodaje się ust. w brzmieniu:

„6. Do dnia 31 marca każdego roku dostawcy paliw przekazują organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie sprawozdania na temat ścieżek produkcji biopaliw, ilości oraz emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw w przeliczeniu na jednostkę energii, w tym określonych w załączniku V szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów. Państwa członkowskie zgłaszają te dane Komisji.»;

Środa, 11 września 2013 r.

2) w art. 7b wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw uwzględnianych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 1 lipca 2014 r. Instalacja” działa,, jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw.

W przypadku instalacji, które działały w dniu 1 lipca 2014 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa muszą przynieść ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania biopaliw oblicza się zgodnie z art. 7d ust. 1.”;

b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących kryteriów i zakresów geograficznych służących określeniu, jakie obszary trawiaste są objęte przepisami akapitu pierwszego lit. c), zgodnie z art. 10a.”;

ba) **dodaje się ustęp w brzmieniu:**

„4a. Biopaliwa i biopłyny uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1, nie pochodzą z surowców uzyskanych z gruntów, chyba że prawa osób trzecich do użytkowania i prawa własności gruntów są przestrzegane, w tym przez uzyskanie uprzedniej, dobrowolnej i świadomej zgody stron trzecich, z udziałem ich instytucji przedstawicielskich.”;

[Popr. 49]

bb) w ust. 7 akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące wpływu zwiększonego popytu na biopaliwa na zrównoważony rozwój społeczny w Unii i w państwach trzecich, wpływu produkcji biopaliw na zmniejszenie dostępności białek pochodzenia roślinnego w Unii, a także wpływu polityki Unii w zakresie biopaliw na dostępność żywności w przystępnych cenach, zwłaszcza dla ludzi [...] w krajach rozwijających się, oraz ogólniejszych kwestii rozwojowych.”;

[Popr. 50]

2a) w art. 7c wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja opracowuje, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 3, wykaz odpowiednich i użytecznych informacji, o których mowa w dwóch pierwszych akapitach. Dąży do zapewnienia maksymalnej zgodności z istotnymi zobowiązaniami określonymi w niniejszym ustępie, a jednocześnie stara się zminimalizować nadmierne obciążenia administracyjne podmiotów, zwłaszcza mniejszych podmiotów.”;

[Popr. 53]

b) ust. 3 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przekazują Komisji w zagregowanej formie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, w tym sprawozdania sporządzone przez niezależnych audytorów. Komisja publikuje te informacje [...] na platformie na rzecz przejrzystości, o której mowa w art. 24 dyrektywy 2009/28/WE.”;

[Popr. 54]

Środa, 11 września 2013 r.

c) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Unia podejmuje starania, aby zawrzeć dwustronne lub wielostronne umowy z państwami trzecimi, zawierające obligatoryjne zobowiązania odnoszące się do postanowień dotyczących kryteriów zrównoważonego rozwoju równoważne przepisom niniejszej dyrektywy. Takie umowy powinny również określać zasady gwarantujące, że procedury celne państw trzecich nie prowadzą do nadużyć związanych z przywozem i wywozem biopaliw i biopłynów, a także przepisy dotyczące ułatwień w handlu. Unia dąży również do zawarcia z państwami trzecimi umów zawierających zobowiązania do ratyfikacji i wdrożenia konwencji MOP i wielostronnych porozumień dotyczących środowiska (MEA), o których mowa w art. 7b ust. 7. W przypadku gdy Unia zawrze umowy zawierające obligatoryjne zobowiązania odnoszące się do postanowień dotyczących kwestii objętych kryteriami zrównoważonego rozwoju zawartymi w art. 7b ust. 2–5, Komisja może zdecydować, że umowy te wykazują, że biopaliwa i biopłyny wytworzone z surowców uprawianych w tych krajach spełniają odnośne kryteria zrównoważonego rozwoju. Podczas zawierania tych umów zwraca się szczególną uwagę na środki podjęte w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), gleby, wody i powietrza, na pośrednie skutki zmiany sposobu użytkowania gruntów, rekultywację terenów zdegradowanych, unikanie nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także na elementy wymienione w art. 7b ust. 7 akapit drugi.”;

[Popr. 55]

d) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„9a. Do [rok od wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym ocenia funkcjonowanie umów i dobrowolnych systemów, w odniesieniu do których przyjęto decyzję na podstawie ust. 4, oraz określa najlepsze praktyki. Sprawozdanie oparte jest na najlepszych dostępnych informacjach, w tym uzyskanych w wyniku konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, oraz na praktycznych doświadczeniach zdobytych w trakcie stosowania umów lub systemów. Sprawozdanie uwzględnia odpowiednie, uznane w skali międzynarodowej normy i wytyczne, w tym opracowane przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) i sojusz ISEAL. W sprawozdaniu analizuje się w odniesieniu do każdej umowy i systemu między innymi:

- niezależność, warunki i częstotliwość audytów;
- dostępność i doświadczenie w stosowaniu metod wykrywania braku zgodności i postępowania w takim przypadku;
- przejrzystość, zwłaszcza w odniesieniu do dostępności systemu, dostępność tłumaczeń na języki urzędowe krajów i regionów, z których pochodzą surowce, dostępność wykazów certyfikowanych podmiotów i odpowiednich certyfikatów, dostępność sprawozdań z audytu;
- udział zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza, jeśli chodzi o konsultacje ze społecznościami tubylczymi i lokalnymi podczas sporządzania i prowadzenia przeglądu systemu, a także podczas audytów;
- ogólną solidność systemu, zwłaszcza w świetle zasad dotyczących akredytacji, kwalifikacji i niezależności audytorów i odpowiednich jednostek systemu;
- rynkową aktualizację systemu.

Jeśli jest to właściwe w świetle sprawozdania, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie zmiany postanowień niniejszej dyrektywy dotyczących dobrowolnych systemów w celu promowania najlepszych praktyk.

[Popr. 58]

Środa, 11 września 2013 r.

9b. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących szczegółowych przepisów w zakresie niezależnej kontroli i certyfikacji przestrzegania zasady zgodności z hierarchią postępowania z odpadami ustanowionej w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), zgodnie z art. 10a. Te akty delegowane zostaną przyjęte do dnia 30 czerwca 2016 r.

[Popr. 59]

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).”;

3) w art. 7d wprowadza się następujące zmiany:

-a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów art. 7a począwszy od 2020 r. emisje gazów cieplarnianych z biopaliw w całym cyklu życia oblicza się, dodając odpowiednią wartość ujętą w załączniku V do wyniku otrzymanego zgodnie z akapitem pierwszym.”;

[Popr. 60]

-aa) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących włączenia do załącznika IV procedury obliczania emisji gazów cieplarnianych z odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego w celu sprawdzenia ich zgodności z art. 7b, zgodnie z art. 10a. Te akty delegowane zostaną przyjęte do dnia 31 grudnia 2015 r.”;

[Popr. 61]

a) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych może być zgłaszany Komisji w sprawozdaniach, o których mowa w art. 7d ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz w równoważnych sprawozdaniach w przypadku terytoriów poza Unią.

4. Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 3, że sprawozdania określone w ust. 3 zawierają dokładne dane do celów pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biopaliw, które są najczęściej produkowane na tych obszarach, do celów art. 7b ust. 2.

5. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., a następnie co dwa lata, Komisja przygotowuje i publikuje sprawozdanie dotyczące szacunkowych wartości typowych i standardowych określonych w załączniku IV części B i E, ze szczególnym uwzględnieniem emisji gazów cieplarnianych spowodowanych transportem i procesami technologicznymi. [Popr. 62]

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących korygowania szacowanych wartości typowych i standardowych w załączniku IV części B i E, zgodnie z art. 10a.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załącznika V do postępu naukowo-technicznego, w tym poprzez zmianę proponowanych wartości pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów przypisanych do danej grupy upraw; wprowadzenie nowych, zgodnie z art. 10a. Do celów oceny modeli gospodarczych stosowanych do oszacowania wartości wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów Komisja uwzględni w przeglądzie najnowsze dostępne informacje dotyczące podstawowych założeń wpływających na wyniki modelowania, w tym zmierzonych trendów w wydajności i produktywności rolnictwa, przydziału produktów ubocznych i zaobserwowanych globalnych zmian w sposobie użytkowania gruntów oraz wskaźników wylesiania. Komisja zapewnia udział zainteresowanych stron w procesie przeglądu. Pierwszy taki przegląd zostanie zakończony nie później niż dnia 30 czerwca 2016 r.

Środa, 11 września 2013 r.

W stosowanych przypadkach Komisja proponuje nowe wartości wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów na wyższych poziomach dezagregacji; włączenie dodatkowych wartości, w stosownych przypadkach, gdy na rynek wejdą nowe surowce do produkcji biopaliw; przegląd kategorii, w których do biopaliw są przypisane zerowe emisje wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów; oraz opracowanie wskaźników dotyczących surowców uzyskiwanych z niespożywczego materiału celulozowego i z materiału lignocelulozowego, ~~zgodnie z art. 10a.~~;

[Popr. 189]

- b) ust. 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załącznika IV do postępu naukowo-technicznego, w tym poprzez dodanie wartości dotyczących innych ścieżek produkcji biopaliw w odniesieniu do tych samych lub innych surowców oraz przez zmianę metodyki określonej w części C, zgodnie z art. 10a.”;

- c) uchyla się ust. 8;

ca) **dodaje się ustęp w brzmieniu:**

„8a. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących ustalania szczegółowych definicji, w tym specyfikacji technicznych, wymaganych dla kategorii określonych w załączniku IV część C pkt 9, zgodnie z art. 10a.”;

[Popr. 65]

- 4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie monitorują zgodność z wymogami określonymi w art. 3 i 4, w odniesieniu do benzyny i olejów napędowych, na podstawie metod analitycznych określonych w obowiązującej wersji norm europejskich, odpowiednio, EN 228 i EN 590.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każdego roku do dnia 30 czerwca państwa członkowskie składają sprawozdanie zawierające krajowe dane o jakości paliw za poprzedni rok kalendarzowy. Komisja ustanawia wspólny wzór podsumowania danych krajowych dotyczących jakości paliw w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Pierwsze sprawozdanie jest przekazywane do dnia 30 czerwca 2002 r. Począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r., wzór tego sprawozdania musi być zgodny z wzorem opisanym w odpowiedniej normie europejskiej. Dodatkowo państwa członkowskie podają w sprawozdaniu łączne ilości benzyny i olejów napędowych wprowadzonych do obrotu na ich terytorium oraz wprowadzone do obrotu ilości benzyny bezołowiowej i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg. Poza tym państwa członkowskie podają corocznie dane na temat dostępności, z uwzględnieniem odpowiednich kryteriów geograficznych, benzyny i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg wprowadzonych do obrotu na ich terytorium.”;

- 5) art. 8a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących zmiany limitu zawartości MMT w paliwie, określonego w ust. 2, zgodnie z art. 10a. Zmiana ta jest dokonywana na podstawie wyników oceny przeprowadzonej za pomocą metodologii testowania, o której mowa w ust. 1. Limit ten może zostać zmniejszony do zera w przypadkach, w których jest to uzasadnione oceną zagrożenia. Limit ten nie może zostać zwiększony, chyba że jest to uzasadnione oceną zagrożenia.”;

5a. **w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:**

„2a. Komisja powinna dokonywać przeglądu wydajności biopaliw we wszystkich sezonowych warunkach występujących w całej Unii w celu dopilnowania, aby jakość biopaliw używanych w pojazdach nie przyczyniała się do zwiększenia emisji substancji zanieczyszczających, CO₂ lub pogorszenia ogólnych osiągnięć pojazdu.

Środa, 11 września 2013 r.

W razie konieczności Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załączników I i II do niniejszej dyrektywy do postępu naukowo-technicznego celem wprowadzenia szczególnych parametrów, limitów i metod badań, zgodnie z art. 10a.”;

[Popr. 66]

6) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania do postępu naukowo-technicznego dopuszczalnych metod analitycznych, o których mowa w załącznikach I, II i III, zgodnie z art. 10a.”;

7) dodaje się w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Przekazania uprawnień, o którym mowa w art. 7a ust. 5, art. 7b ust. 3 akapit drugi, art. 7d ust. 5, art. 7d ust. 6 7, art. 7d ust. 7 **8a**, art. 8a ust. 3 i art. 10 ust. 1, dokonuje się na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7a ust. 5, art. 7b ust. 3 akapit drugi, art. 7d ust. 5, art. 7d ust. 6 7, art. 7d ust. 7 **8a**, art. 8a ust. 3 i art. 10 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7a ust. 5, art. 7b ust. 3 akapit drugi, art. 7d ust. 5, art. 7d ust. 6 7, art. 7d ust. 7 **8a**, art. 8a ust. 3 i art. 10 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

[Popr. 149]

8) w art. 11 uchyla się ust. 4;

9) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Zmiany dyrektywy 2009/28/WE

W dyrektywie 2009/28/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się litery w brzmieniu:

„p) ”odpady„są zdefiniowane jak w art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (*). Substancje, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone, aby spełniały tę definicję, nie są objęte tą kategorią;

Środa, 11 września 2013 r.

- q) „nieszpożywczy materiał celulozowy” oznacza uprawy energetycznych roślin nieszpożywczych uprawianych na gruntach w celu produkcji bioenergii, w tym miskantu, innych traw energetycznych, niektórych odmian sorgo i konopi przemysłowych, z wyłączeniem upraw o wysokiej zawartości ligniny, takich jak drzewa; [Popr. 69]
- r) „nieszpożywczy materiał lignocelulozowy” oznacza uprawy drzewiastych roślin energetycznych uprawianych na gruntach, takie jak zagajniki o krótkiej rotacji lub uprawy leśne o krótkiej rotacji; [Popr. 70]
- s) „produkty uboczne” oznaczają surowce posiadające wartość rynkową lub alternatywne zastosowania oraz materiały stanowiące znaczący efekt danego procesu pod względem wartości ekonomicznej albo w przypadku, gdy główny proces został celowo zmieniony w celu zwiększenia produkcji lub uzyskania innej jakości materiału kosztem głównego produktu; [Popr. 71]
- t) „odnawialne paliwa ciekłe lub gazowe pochodzenia niebiologicznego” oznaczają inne niż biopaliwa paliwa ciekłe lub gazowe, które są otrzymywane z odnawialnych źródeł energii i które są stosowane w transporcie; [Popr. 72]
- u) „bezpośrednia zmiana sposobu użytkowania gruntów” oznacza każdą zmianę sposobu użytkowania działki gruntu w odniesieniu do sześciu klas pokrycia terenu stosowanych przez IPCC (grunty leśne, grunty uprawne, pastwiska, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty) oraz dodatkowej, siódmej klasy upraw trwałych, obejmującej w szczególności uprawy roślin wieloletnich, których łodygi zazwyczaj nie są zbierane co roku, takie jak zagajniki o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej; [Popr. 74]
- v) „wychwytywanie i wykorzystanie dwutlenku węgla (CCU) na potrzeby transportu” oznacza proces polegający na wychwytywaniu odpadów zawierających duże ilości związków węgla (CO/CO₂) i gazowych strumieni pozostałości z nieodnawialnych źródeł energii oraz przekształcaniu ich w paliwa wykorzystywane w sektorze transportu; [Popr. 75]
- w) „pozostałości z przetwarzania” to substancje, które nie są produktami końcowymi, stanowiącymi właściwy, bezpośredni cel procesu produkcji. Nie stanowią one podstawowego celu procesu produkcji, a proces produkcji nie został celowo dostosowany do ich wytwarzania.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).”; [Popr. 76]

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wiążące krajowe cele i środki w zakresie stosowania energii ze źródeł odnawialnych”;

b) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na potrzeby osiągnięcia celu, o którym mowa w akapicie pierwszym, maksymalny łączny wkład biopaliw i biopłynów produkowanych z upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, cukrów oraz upraw roślin oleistych nie może przekraczać ilości energii odpowiadającej maksymalnemu wkładowi określonemu w art. 3 ust. 4 lit. d).”;

c) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(-i) w akapicie pierwszym dodaje się następujące zdanie:

„Każde państwo członkowskie dba o to, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych w benzynie w 2020 r. wynosił co najmniej 7,5 % ostatecznego zużycia energii wykorzystującej benzynę w tym państwie członkowskim.”

(-ii) po akapicie pierwszym dodaje się akapity w brzmieniu:

„W 2016 r. co najmniej 0,5 % końcowego zużycia energii w sektorze transportu stanowi energia pochodząca z zaawansowanych biopaliw.

W 2020 r. co najmniej 2,5 % końcowego zużycia energii w sektorze transportu stanowi energia pochodząca z zaawansowanych biopaliw”.

[Popr. 152/REV]

Środa, 11 września 2013 r.

- (i) w akapicie drugim lit. b) dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Przepisy niniejszej litery stosuje się, nie naruszając przepisów art. 17 ust. 1 lit. a) oraz lit. d) niniejszego ustępu;”;

- (ii) w akapicie drugim dodaje się litery w brzmieniu:

„d) do celów obliczeń biopaliw w liczniku, udział energii z biopaliw wyprodukowanych z upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, cukrów ~~oraz~~, upraw roślin oleistych **i innych roślin energetycznych uprawianych na gruntach** nie może przekraczać ~~5%~~ **6%** —~~która to wartość stanowi szacowany udział na koniec 2011 r.~~ końcowego zużycia energii w sektorze transportu w 2020 r.

Udział energii z zaawansowanych biopaliw wymienionych w załączniku IX część A i C wynosi co najmniej 2,5 % końcowego zużycia energii w sektorze transportu w 2020 r.

[Popr. 181]

- e) wkład:

- (i) biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A jest uznawany za ~~czterokrotność~~ **równowartość** ich wartości energetycznej;
- (ii) biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część B jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej;
- (iii) ~~odnawialnych paliw gazowych i ciekłych pochodzenia niebiologicznego~~ **biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część C** jest uznawany za czterokrotność ich wartości energetycznej.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby surowce nie były w sposób zamierzony modyfikowane, tak aby obejmowały je kategorie określone w ppkt (i)–(iii).

W celu zminimalizowania ryzyka, że wobec pojedynczych przesyłek będą wysuwane w Unii wielokrotne roszczenia, państwa członkowskie i Komisja dążą do zacieśnienia współpracy pomiędzy krajowymi systemami oraz między krajowymi systemami i dobrowolnymi systemami utworzonymi na podstawie art. 18, w tym w stosownych przypadkach do wymiany danych. W celu zapobiegania zamierzonej modyfikacji materiałów, aby można było je objąć załącznikiem IX, państwa członkowskie zachęcają do opracowania i stosowania systemów śledzenia ruchu i pochodzenia surowców oraz pochodzących z nich biopaliw w całym łańcuchu wartości. Państwa członkowskie dopilnowują, aby w przypadku wykrycia nadużycia podjęte zostały odpowiednie działania.

Wykaz surowców określony w załączniku IX może zostać dostosowany do postępu naukowo-technicznego, aby zapewnić prawidłowe wdrażanie przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących obliczeń. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących wykazu surowców określonego w załączniku IX, zgodnie z art. 25b”;

[Popr. 185]

- ca) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Najpóźniej dnia [rok od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja wydaje zalecenia dla państw członkowskich dotyczące dodatkowych środków, jakie mogą one przyjąć w celu propagowania efektywności energetycznej i oszczędności energii w sektorze transportu oraz sprzyjania im. Zalecenia te obejmują oszacowanie potencjału w zakresie oszczędności energii w związku z wdrożeniem poszczególnych środków. Ilość zaoszczędzonej energii odpowiadająca środkiem wdrożonym przez państwo członkowskie uwzględnia się w celu dokonania obliczeń, o których mowa w lit. b).”;

[Popr. 153]

Środa, 11 września 2013 r.

2a) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Najpóźniej dnia [rok od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] każde państwo członkowskie publikuje i przekazuje Komisji prognozę wskazującą środki dodatkowe, jakie zamierza przyjąć zgodnie z art. 3 ust. 4a.”;

[Popr. 154]

3) w art. 5 ust. 5 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania do postępu naukowo-technicznego wartości energetycznej paliw transportowych określonych w załączniku III, zgodnie z art. 25b.”;

4) uchyla się art. 6 ust. 1 akapit drugi;

4a) art. 15 ust. 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Gwarancja pochodzenia nie ma żadnej funkcji w rozumieniu spełniania przez państwa członkowskie wymogów art. 3 ust. 1. Przenoszenie gwarancji pochodzenia, oddzielnie lub razem z fizycznym przekazaniem energii, nie ma wpływu na decyzję państw członkowskich w sprawie stosowania transferów statystycznych, wspólnych projektów lub wspólnych systemów wsparcia, pozwalających osiągnąć wyznaczone cele, nie ma też wpływu na obliczanie końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z art. 5.”;

[Popr. 88]

5) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 1 akapit pierwszy część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Niezależnie od tego, czy surowce były uprawiane na terenie Wspólnoty, czy poza jej terytorium, energię z biopaliw i biopłynów uwzględnia się do celów, o których mowa w lit. a), b) i c) tylko wtedy, gdy spełniają one kryteria zrównoważonego rozwoju określone w ust. 2–7 i nie przekraczają wartości wkładu podanego w art. 3 ust. 4 lit. d):”;

[Popr. 89]

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw i biopłynów uwzględnionych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw i biopłynów wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 1 lipca 2014 r. Instalacja”działa,, jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw lub biopłynów.

W przypadku instalacji, które działały w dniu 1 lipca 2014 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa i biopłyny muszą przynieść ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania biopaliw i biopłynów oblicza się zgodnie z art. 19 ust. 1.”;

b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu ustanowienia kryteriów i zakresów geograficznych służących określeniu, jakie obszary trawiaste są objęte przepisami akapitu pierwszego lit. c), zgodnie z art. 25b.”;

ba) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Biopaliwa i biopłyny uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), nie pochodzą z surowców uzyskanych z gruntów, chyba że prawa osób trzecich do użytkowania i prawa własności są przestrzegane, w tym poprzez uzyskanie uprzedniej, dobrowolnej i świadomej zgody stron trzecich, z udziałem ich instytucji przedstawicielskich.”;

[Popr. 96]

Środa, 11 września 2013 r.

bb) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Surowce wykorzystywane do produkcji biopaliw i biopłynów dla celów, o których mowa w ust. 1, produkowane są zgodnie z zasadami zrównoważonego gospodarowania gruntami;”

[Popr. 97]

6. w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Eurostat gromadzi i publikuje szczegółowe informacje związane z handlem dotyczące biopaliw produkowanych z upraw roślin spożywczych, takich jak uprawy zbóż i innych roślin wysokoskrobiowych, cukrów i upraw roślin oleistych. Dostępne informacje obejmują zdezagregowane dane handlowe dotyczące zarówno etanolu, jak i biodiesla, gdyż obecnie dane są publikowane w postaci zagregowanej, gdzie przywóz i wywóz etanolu i biodiesla są przedstawiane w formie łącznych danych pod nagłówkiem »biopaliwa«. Dane dotyczące przywozu i wywozu muszą określać rodzaj i ilość biopaliw importowanych i zużywanych przez państwa członkowskie. Dane zawierają również kraj pochodzenia lub kraj eksportujący te produkty do Unii. Dane dotyczące przywozu i wywozu biosurowców lub półproduktów będą dokładniejsze, gdy Eurostat będzie gromadził i publikował informacje o przywozie i wywozie surowców, rodzaju i kraju pochodzenia, w tym o surowcach lub półproduktach będących przedmiotem obrotu wewnętrznego. [Popr. 98]

2b. Eurostat gromadzi i publikuje szczegółowe informacje na temat zatrudnienia uwzględniające liczby, okresy oraz wynagrodzenia związane z bezpośrednim, pośrednim oraz indukowanym zatrudnieniem generowanym w przemyśle biopaliw Unii. Komisja Europejska powinna opracować ustaloną metodykę służącą ocenie stanowisk, która zapewniłaby systematyczną analizę oraz monitoring poziomu zatrudnienia w państwach członkowskich oraz na szczeblu Unii. Dane dotyczące zatrudnienia powinny być zdezagregowane w rozbiciu na dane dotyczące sektora etanolu i biodiesla wraz z wyjaśnieniami obejmującymi określenie lokalizacji danego stanowiska w obrębie łańcucha dostaw biopaliw. Aktualnie dane dotyczące zatrudnienia w sektorze biopaliw nie są uwzględniane w oficjalnych statystykach, przy czym szacunkowe dane dostępne dla decydentów odpowiedzialnych za przyjęcie odpowiedniej polityki są zróżnicowane w zależności od odnośnej definicji lub metodologii przyjętej w danym studium, podejścia zastosowanego do liczenia stanowisk oraz stopnia, w jakim studia te uwzględniają powiązania działalności rolniczej z sektorem biopaliw. Formalna procedura, na podstawie której wymagane byłoby potwierdzenie danych liczbowych dotyczących zatrudnienia na podstawie odnośnych danych oraz przejrzystych założeń, wpłynęłaby na poprawę dostępu do informacji.”

[Popr. 99]

b) art. 18 ust. 4 akapit pierwszy i akapit drugi otrzymują brzmienie:

„4. Unia podejmuje starania, aby zawrzeć dwustronne lub wielostronne umowy z państwami trzecimi, zawierające obligatoryjne zobowiązania odnoszące się do postanowień dotyczących kryteriów zrównoważonego rozwoju równoważne przepisom niniejszej dyrektywy. Takie umowy powinny również określać zasady gwarantujące, że procedury celne państw trzecich nie prowadzą do nadużyć związanych z przywozem i wywozem biopaliw i biopłynów, a także przepisy dotyczące ułatwień w handlu. Unia dąży również do zawarcia z państwami trzecimi umów zawierających zobowiązania do ratyfikacji i wdrożenia konwencji MOP i wielostronnych porozumień dotyczących środowiska (MEA), o których mowa w art. 17 ust. 7. W przypadku gdy Unia zawrze umowy zawierające obligatoryjne zobowiązania odnoszące się do postanowień, które obejmują kwestie objęte kryteriami zrównoważonego rozwoju zawartymi w art. 17 ust. 2–7, Komisja może zdecydować, że umowy te wykazują, że biopaliwa i biopłyny wytworzone z surowców uprawianych w tych krajach spełniają odnośne kryteria zrównoważonego rozwoju. Podczas zawierania tych umów zwraca się szczególną uwagę na środki podjęte w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), gleby, wody i powietrza, na pośrednie skutki zmiany sposobu użytkowania gruntów, rekultywację terenów zdegradowanych, unikanie nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także na elementy wymienione w art. 17 ust. 7 akapit drugi. [Popr. 100]

Środa, 11 września 2013 r.

Komisja ~~może zdecydować~~ **decyduje**, że dobrowolne międzynarodowe lub krajowe systemy określające normy dla wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane do celów art. 17 ust. 2 lub wykazują, że partie biopaliwa lub biopłynów spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 17 ~~ust. 3~~ **ust. 3–5a** **oraz że surowce nie były w sposób zamierzony modyfikowane, tak aby mogły być objęte art. 3 ust. 4 lit. e) ppkt (i)–(iii)**. Komisja może zdecydować, że systemy te zawierają dokładne dane do celów informacji o środkach podjętych w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), ochrony gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także do celów informacji o elementach, o których mowa w art. 17 ust. 7 akapit drugi.

Komisja może również uznać obszary przeznaczone do ochrony rzadkich, zagrożonych lub silnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków uznanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody do celów art. 17 ust. 3 lit. b) ppkt (ii). [Popr. 101]

Komisja i państwa członkowskie zapewniają wzajemne uznawanie systemów weryfikacji gwarantujących zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i biopłynów, jeżeli te systemy zostały ustanowione zgodnie z niniejszą dyrektywą.”;

[Popr. 102]

c) *dodaje się ustęp w brzmieniu:*

„9a. Po[trzech latach od wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym oceni funkcjonowanie dobrowolnych systemów, w odniesieniu do których przyjęto decyzję na podstawie ust. 4, oraz określi najlepsze praktyki. Sprawozdanie oparte jest na najlepszych dostępnych informacjach, w tym uzyskanych w wyniku konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, oraz na praktycznych doświadczeniach zdobytych w trakcie stosowania systemu. Sprawozdanie uwzględnia zmiany odpowiednich, uznanych w skali międzynarodowej norm i wytycznych, w tym opracowanych przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną i sojusz ISEAL. W sprawozdaniu analizuje się w odniesieniu do każdego systemu między innymi:

- niezależność, warunki i częstotliwość audytów;*
- dostępność i doświadczenie w stosowaniu metod wykrywania braku zgodności i postępowania w takim przypadku;*
- przejrzystość, zwłaszcza w odniesieniu do dostępności systemu, dostępność tłumaczeń na języki urzędowe krajów i regionów, z których pochodzą surowce, dostępność wykazów certyfikowanych podmiotów i odpowiednich certyfikatów, dostępność sprawozdań z audytu;*
- udział zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza, jeśli chodzi o konsultacje ze społecznościami tubylczymi i lokalnymi podczas sporządzania i prowadzenia przeglądu systemu, a także podczas audytów;*
- ogólną solidność systemu, zwłaszcza w świetle zasad dotyczących akredytacji, kwalifikacji i niezależności audytorów i odpowiednich jednostek systemu;*
- rynkową aktualizację systemu.*

Komisja, jeśli jest to właściwe w świetle sprawozdania, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski w sprawie modyfikacji kryteriów wymienionych w art. 18 ust. 5.”;

[Popr. 103]

Środa, 11 września 2013 r.

7) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

-a) **dodaje się ustęp w brzmieniu:**

„1a. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących włączenia do załącznika V procedury obliczania emisji gazów cieplarnianych z odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego w celu sprawdzenia ich zgodności z art. 17, zgodnie z art. 25b. Te akty delegowane zostaną przyjęte do dnia 31 grudnia 2015 r.”;

[Popr. 106]

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych może być zgłaszany Komisji w sprawozdaniach, o których mowa w art. 19 ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz w równoważnych sprawozdaniach w przypadku terytoriów poza Unią.

4. Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 25 ust. 3, że sprawozdania określone w ust. 3 zawierają dokładne dane do celów pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biopaliw i biopłynów, które są najczęściej produkowane na tych obszarach, do celów art. 17 ust. 2.”;

b) w ust. 5 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„W tym celu Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 25b.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załącznika VIII do postępu naukowo-technicznego, w tym: zmiany proponowanych wartości pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów przypisanych do danej grupy upraw; ~~wprowadzenia nowych, zgodnie z art. 25b. Do celów oceny modeli gospodarczych stosowanych do oszacowania wartości wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów Komisja uwzględni w przeglądzie najnowsze dostępne informacje dotyczące podstawowych założeń wpływających na wyniki modelowania, w tym zmierzonych trendów w wydajności i produktywności rolnictwa, przydziału produktów ubocznych i zaobserwowanych globalnych zmian w sposobie użytkowania gruntów oraz wskaźników wylesiania. Komisja zapewnia udział zainteresowanych stron w procesie przeglądu. Pierwszy taki przegląd zostanie zakończony nie później niż dnia 30 czerwca 2016 r.~~

W stosowanych przypadkach Komisja proponuje nowe wartości wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów na wyższych poziomach dezagregacji (np. na poziomie surowca); włączenia uwzględnienie emisji gazów cieplarnianych związanej z transportem surowców; włączenie dodatkowych wartości, w stosownych przypadkach, gdy na rynek wejdą nowe surowce do produkcji biopaliw; oraz opracowania opracowanie wskaźników dotyczących surowców uzyskiwanych z niespożywczego materiału celulozowego i z materiału lignocelulozowego, zgodnie z art. 25b.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących ustalenia w załączniku VIII wartości emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów dla surowców uzyskiwanych z niespożywczego materiału celulozowego i lignocelulozowego, zgodnie z art. 25b, oraz włączy te wartości do metody obliczania wpływu biopaliw i biopłynów na gazy cieplarniane przewidzianej w niniejszym artykule. Te akty delegowane zostaną przyjęte do dnia 30 czerwca 2016 r.”;

[Popr. 107 i 190]

Środa, 11 września 2013 r.

d) ust. 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załącznika V do postępu naukowo-technicznego, w tym poprzez dodanie wartości dotyczących innych ścieżek produkcji biopaliw w odniesieniu do tych samych lub innych surowców oraz przez zmianę metodyki określonej w części C, zgodnie z art. 25b.”;

e) uchyla się ust. 8;

8) uchyla się art. 21;

9) art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy szacowaniu wartości netto ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego z wykorzystania biopaliw państwa członkowskie mogą, do celów sprawozdań, o których mowa w ust. 1, zastosować wartości typowe określone w załączniku V części A i B i dodają szacunkowe wartości wszelkich emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, które mają być określone w załączniku VIII.”;

9a. w art. 23 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8a. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja przedstawi sprawozdanie na temat pozytywnego i negatywnego wpływu na środowisko i gospodarkę biopaliw produkowanych z odpadów, pozostałości, produktów ubocznych i surowców, których produkcja nie wymaga użytkowania gruntów. Analiza wpływu na środowisko obejmuje emisje gazów cieplarnianych, różnorodność biologiczną, wodę i żyzność gleby. Należy uwzględnić potencjalne lub utracone korzyści wynikające ze stosowania tych surowców do innych celów, w szczególności do produkcji. Analizowany wpływ na gospodarkę obejmuje koszty produkcji, koszty alternatywne związane z wykorzystaniem tych surowców do innych celów, jak również zwrot energii z inwestycji, jaki można uzyskać dzięki zastosowaniu tych surowców do produkcji zaawansowanych biopaliw i biopłynów w całym cyklu życia.”;

[Popr. 109]

10) uchyla się art. 25 ust. 4;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 25b

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4 lit. d), art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 3 lit. c) akapit trzeci, art. 19 ust. 5, art. 19 ust. 6 i art. 19 ust. 7, powierza się Komisji na czas nieokreślony od [dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 4 lit. d), art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 3 lit. c) akapit trzeci, art. 19 ust. 5, art. 19 ust. 6 i art. 19 ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 4 lit. d), art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 3 lit. c) akapit trzeci, art. 19 ust. 5, art. 19 ust. 6 i art. 19 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

Środa, 11 września 2013 r.

12) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w oparciu o najlepsze i najnowsze dostępne dowody naukowe, skuteczność środków wprowadzonych niniejszą dyrektywą pod względem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, które są związane z produkcją biopaliw i biopłynów. Sprawozdaniu temu towarzyszy, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy, opierający się na najlepszych dostępnych dowodach naukowych, mający na celu włączenie szacowanych wskaźników emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów do odpowiednich kryteriów zrównoważonego rozwoju, które mają być stosowane od dnia 1 stycznia 2021 r., ~~oraz~~

Sprawozdanie obejmuje również przegląd skuteczności zachęt na rzecz biopaliw z surowców, których produkcja nie wymaga użytkowania gruntów, oraz upraw niespożywczych, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2009/28/WE. **Sprawozdanie zawiera ocenę dostępności takich biopaliw oraz ich wpływu na środowisko i oddziaływania ekonomiczno-społecznego. Analizuje między innymi wpływ produkcji biopaliw na dostępność zasobów drzewnych oraz na sektory wykorzystujące biomasę.**

Sprawozdanie zawiera ocenę dostępności takich biopaliw oraz ich wpływu na środowisko i oddziaływania ekonomiczno-społecznego. Analizuje między innymi wpływ produkcji biopaliw na dostępność zasobów drzewnych oraz na sektory wykorzystujące biomasę.

Investorzy biorą pod uwagę fakt, iż technologie produkcji biopaliw są wciąż w fazie rozwoju oraz że na dalszym etapie mogą zostać przyjęte dalsze środki mające na celu złagodzenie negatywnych skutków. [Popr. 111]

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [dwanaście miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środa, 11 września 2013 r.

ZAŁĄCZNIK I

W załącznikach do dyrektywy 98/70/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku IV część C wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Emisje w ujęciu rocznym spowodowane zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi ze zmiany sposobu użytkowania gruntów, e_1 , oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P,$$

gdzie

e_1 = emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi ze zmiany sposobu użytkowania gruntów (mierzone jako masa (w gramach) równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa (w megadżulach));

CS_R = ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni związana z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzona jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza;

CS_A = ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni związana z rzeczywistym użytkowaniem gruntów (mierzona jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). W przypadkach gdy ilości pierwiastka węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowana ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej; oraz

P = wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku).”;

b) skreśla się pkt 8 i 9;

2) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„Załącznik V

Część A. Szacowane emisje spowodowane biopaliwami, wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów

Grupa surowców	Szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów (gCO _{2eq} /MJ)
Uprawy zbóż i inne uprawy roślin wysokoskrobiowych	12
Cukry	13
Rośliny oleiste	55

Część B. Biopaliwa, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe

W przypadku biopaliw produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów wynoszą zero:

a) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;

Środa, 11 września 2013 r.

- b) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC): grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw trwałych⁽¹⁾. W takim przypadku „wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów„(el) należy obliczać zgodnie z załącznikiem IV część C pkt 7.”.

⁽¹⁾ Uprawy trwałe są określane jako uprawy wieloletnie z lodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej, zgodnie z definicją w komunikacie Komisji 2010/C 160/02.

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach do dyrektywy 2009/28/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku V część C wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Emisje w ujęciu rocznym spowodowane zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi ze zmiany sposobu użytkowania gruntów, e_1 , oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P,$$

gdzie

e_1 = emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi ze zmiany sposobu użytkowania gruntów (mierzone jako masa (w gramach) równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa (w megadżulach));

CS_R = ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni związana z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzona jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza;

CS_A = ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni związana z rzeczywistym użytkowaniem gruntów (mierzona jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). W przypadkach gdy ilości pierwiastka węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowana ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej; oraz

P = wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo lub biopłyn na jednostkę powierzchni w jednym roku).”;

b) skreśla się pkt 8 i 9;

2) dodaje się załącznik VIII w brzmieniu:

„Załącznik VIII

Część A. Szacowane emisje spowodowane surowcami do produkcji biopaliw i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów

Grupa surowców	Szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów (gCO _{2eq} /Mj)
Uprawy zbóż i inne uprawy roślin wysokoskrobiowych	12
Cukry	13
Rośliny oleiste	55

Środa, 11 września 2013 r.

Część B. Biopaliwa i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe

W przypadku biopaliw i biopłynów produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów wynoszą zero:

- a) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;
- b) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC): grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw trwałych⁽¹⁾. W takim przypadku "wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów" (e) należy obliczać zgodnie z załącznikiem V część C pkt 7.;

⁽¹⁾ Uprawy trwałe są określane jako uprawy wieloletnie z lodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej, zgodnie z definicją w komunikacie Komisji 2010/C 160/02.

[Popr. 164]

3) dodaje się załącznik IX w brzmieniu:

„Załącznik IX

Część A. Surowce **pochodzące z odpadów i pozostałości**, których wkład w realizację celu, o którym mowa w art. 3 ust. 4, jest uznawany za **czterokrotność równy** ich wartości energetycznej **i które przyczyniają się do realizacji celu 2,5 %, o którym mowa w art. 3 lit. d) ppkt (i)**

- (a) ~~Algi~~
- b) Frakcja biomasy zmieszanych odpadów komunalnych, ale nie segregowanych odpadów z gospodarstw domowych, z zastrzeżeniem celów recyklingu **lub selektywnego zbierania** na mocy **art. 11 ust. 1** i art. 11 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE; **państwa członkowskie mogą przyznać odstępstwa od przepisów w odniesieniu do selektywnie zebranych bioodpadów, jeśli procesy umożliwiają produkcję zarówno kompostu, jak i biopaliw.**
- c) **Ulegająca biodegradacji** frakcja biomasy odpadów przemysłowych **oraz odpadów pochodzących z handlu detalicznego i hurtowego, ale nie odpady podlegające selektywnemu zbieraniu na mocy art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE, i pod warunkiem że przestrzegana jest hierarchia postępowania z odpadami i zasada użytkowania kaskadowego**
- d) Słoma
- e) Obornik i osad ściekowy
- f) Ścieki z zakładów wytłaczania oleju palmowego i puste wiązki owoców palmy
- g) Smoła oleju talowego
- h) Gliceryna surowa
- i) Wytłoczyny z trzciny cukrowej
- j) Wytłoki z winogron i osady winne z drożdży
- k) Łupiny orzechów
- l) Łuski nasion
- m) Kolby
- n) Kora, gałęzie, liście, trociny i strużyny

(na) Materiał lignocelulozowy z wyjątkiem kłód tartacznych i kłód skrawanych.

Środa, 11 września 2013 r.

Część B. Surowce **pochodzące z odpadów i pozostałości**, których wkład w realizację celu, o którym mowa w art. 3 ust. 4, jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej

- a) Zużyty olej kuchenny
- b) Tłuszcze zwierzęce sklasyfikowane jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 (*)
- e) ~~Niespożywczy materiał celulozowy~~
- e) ~~Materiał lignocelulozowy z wyjątkiem kłód tartacznych i kłód skrawanych¹⁾~~.

Część C. Surowce, których wkład w realizację celu, o którym mowa w art. 3 ust. 4, jest uznawany za czterokrotność ich wartości energetycznej i które przyczyniają się do realizacji celu 2,5 %, o którym mowa w art. 3 lit. d) ppkt (i)

- a) **Algi (autotroficzne)**
- b) **Odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego**
- c) **Wychwytywanie i wykorzystanie dwutlenku węgla na potrzeby transportu**
- d) **Bakterie**

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1)."

[Popr. 186]

P7_TA(2013)0358

Środki służące odbudowie zasobów węgorka europejskiego ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorka europejskiego (COM(2012)0413 – C7-0202/2012 – 2012/0201(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 093/44)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0413),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0202/2012),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 14 listopada 2012 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A7-0242/2013),

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 15.1.2013, s. 86.